

τας τούς πολίτας, ἀλλ' ὁ στρατός ἐξέλιπε· κατηργήθησαν τὰ προνόμια τῶν ναυτικῶν οἰκογενειῶν, ἀλλὰ τὸ ναυτικὸν δὲν προήχθη, καὶ νῆυσαν οἱ σπουδαρχίδαι, ἀλλὰ οἱ πολιτικοὶ ἐστείρευσαν. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος δὲν ἐξήγγειλεν εἰσέτι τὸν τελευταῖον αὐτοῦ λόγον· ὑπολείπεται νὰ ἴδωμεν τί θὰ εἴπῃ ἡ νέα γενεά.

Δυοὶ θάτερον ἢ ἐπανάστασις τοῦ 62 ὑπῆρξε λάθος καὶ ἀπισθοδρόμησις, ἢ τὰ ἀποτελέσματα τῆς αὐτοκυβερνήσεως, ἢ καθιέρωσε, δὲν ἐφάνησαν εἰσέτι. Οἱ μὴ γνωρίζοντες νὰ ἀποταθῶσι πρὸς τὸ ἔθνος, οἱ περὶ τὰς προσωπικότητας εὐαρεστούμενοι νὰ τυρβάξωσιν, οἱ ἐξαρτῶντες τὰ πολιτικὰ ζητήματα ἐκ τῆς ἀτομικῆς βουλήσεως, ἀπηύθυναν ἐσχάτως κατὰ τοῦ βασιλέως, καίτοι τοῦτο εἶνε ἥμισυ δημοκρατικόν, σφοδρὸν παράπονον, διότι δὲν ἐπεμελήθη τὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας. Ἡμεῖς ὅμως θὰ ἀπηυθύνομεν κατ' αὐτοῦ ἄλλο παράπονον, ὅτι δὲν ἐπεμελήθη τὴν ναυτικὴν ἐξόπλισιν τοῦ ἔθνους, πολὺ χρησιμωτέραν καθ' ἡμᾶς. Ἐπίσης αἱ τὰ πίνδεινα πάσχομαι ἐκ τῆς κακοδιοικήσεως ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος μείνουν κατὰ τοῦ βασιλέως, διότι δὲν ἀναλαμβάνει αὐτοπροσώπως τὴν ἀνωτάτην αὐτῶν διοίκησιν. Φίλος δέ τις ἡμῶν, φιλοσοφικώτερος ἴσως πάντων, διαρρηγνύσει καθ' ἐκάστην τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, διότι ὁ βασιλεὺς ἀνεχεται παραλυομένην τοσοῦτον τὴν ἐθνικὴν ἐκπαίδευσιν, ἥτις εἶνε ὁ ἄρτος τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξ ἧς μόνως πᾶν καλὸν δύναται νὰ προέλθῃ. Κατὰ τὴν τοιαύτην λογικὴν, συγκεντρούμενα τὰ παράπονα πάντα ἤθελον ἀπολήξει εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἐκμηδένισιν τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 62. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν δυνάμεθα νὰ καταδικάσωμεν οὕτω τὴν ἐπανάστασιν ταύτην· προτιμῶμεν νὰ διδάξωμεν τὸ ἔθνος πῶς νὰ αὐτοκυβερνηθῇ, παρά νὰ διδάξωμεν τὸν βασιλέα πῶς νὰ κυβερνήσῃ, τοῦθ' ὅπερ μῆτε δημοκρατικὸν εἶνε, μῆτε συνταγματικόν, μῆτε ἀπλῶς πολιτικόν ἀπαξιοῦμεν μάλιστα καὶ μίαν σταγόνα μελάνης νὰ δαπανήσωμεν πρὸς διδασχὴν τοῦ βασιλέως, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἔθνος κυρίαρχον καὶ αὐτοκυβερνώμενον. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 62 δὲν ἐγέννησεν εἰσέτι, ἀλλὰ πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς ὅτι θὰ γεννήσῃ. Τὴν πεποιθήσιν ἡμῶν ταύτην κρατύνει ἐγγύθεν μελέτη τῆς νεολαίας.

Δύνασθε νὰ βοηθήσητε τὴν χήραν; νὰ διδάξητε τὴν νεολαίαν; νὰ συντρίψητε τὰ ποικίλα μαγανεύματα τοῦ ἀτομισμού; νὰ διασπειρήτε τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος; νὰ μεγαλύνητε ἐνώπιον τῆς φαντασίας τῶν πολιτῶν τὴν εἰκόνα τῆς πατρίδος; ἰδοὺ τὸ στάδιον. Ταύτην θεωροῦμεν ἀποστολὴν ὄντως δημοσιογραφικὴν καὶ πολιτικὴν. Οἱ γηραιότεροι μάλιστα τῶν συναδέλφων ἡμῶν ὤφειλον νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι διὰ τῆς μέχρι τοῦδε τακτικῆς μόνον τὰ πρόσωπα τῶν πολιτευομένων προσκαίρως ἐξυπρέτησαν, ἀποτελέσματα δὲ σοβαρὰ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οὐδόλως ἐπέτυχον. Ἄς ἀφήσωμεν τοὺς νεκροὺς νὰ θάπτωσιν τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς καὶ ἀς βαδίσωμεν εὐθὺ πρὸς τὸ μέλλον. Ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ ἀποθάνῃ ἐντὸς τοῦ χαρτοφυλακείου τοῦ κ. Τρικούπη, μὴδὲ ἂν ἑκατοντάκις ἦτο περιτετυλιγμένη ἐντὸς αὐτοῦ, οὔτε θὰ ἀναζήσῃ ἐν τῇ ἀγκάλῃ τοῦ κ. Δηληγιάννη, ἐὰν ἦνε προωρισμένη πρὸς θάνατον. Βλέπετε τοὺς πυρίνους τούτους ὀφθαλμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος; ἀκούετε τοὺς ἀγνοῦς τούτους παλμοὺς ἀφατριάστων καὶ νεαρῶν καρδιῶν; ὑπάρχει ἐκεῖ ζωὴ, ἢ οὐδεὶς ἀγγλομαθὴς μωρόσσοφος δύναται νὰ ἀποξηράνῃ καὶ οὐδεὶς βασιλεὺς νὰ ἐμφυσησῇ. Ὑπὸ τὴν ἀπεχθεστάτην φενάκῃ τῆς ἐπικρατούσης πολιτικῆς ὑπάρχει πνεῦμα νεάζον καὶ πλῆρες εὐκρινείας καὶ φιλοπατρίας τὸ πνεῦμα τῆς νεολαίας, τὸ ὁποῖον ψαῖει μὲν ἢ φενάκῃ, ἀλλὰ δὲν ἄλλοιοῖ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ πατρίς, ἐὰν ἢ ἐκ

τῶν αἱμάτων καὶ τοῦ πυρὸς ἀναβλαστήσασα νέα Ἑλλάς ἦτο προωρισμένη καὶ πάλιν εἰς ταχὺν καὶ ἄδοξον θάνατον, ἡμεῖς, τὰ τελευταῖα αὐτῆς τέκνα, ἡμεῖς, οἱ μὴ δοκιμασθέντες εἰσέτι ἐς τὴν πολιτικὴν, ἡμεῖς οἱ περισσώτερον ἀγαπῶντες παρά ὑπολογίζοντες, ἡμεῖς τέλος οἱ νέοι καθήκον ἔχομεν μέχρις ἐσχάτης πνοῆς νὰ μὴ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ἄδοξον τῆς πατρίδος ἡμῶν τέλος.

Ἄλλ' εἶνε μεγαλειτέρα ἢ τύχη τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς, παρ' ὅσον φαντάζονται οἱ ἄνθρωποι τοῦ παρόντος, οἱ τὰς ἰδίας μόνον δυνάμεις ὑπολογίζοντες καὶ συμφῶως πρὸς τὰ παρελθόντα καὶ παρόντα αὐτῶν σφάλματα συλλογίζόμενοι. Δὲν ἀνέστην ἢ θεῖα πρόνοια τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ σκότους τῆς δουλείας, ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν βορᾶν τῶν φατριαστῶν καὶ ὄψον τῶν μεσιτῶν. Ἐὰν μέχρι τοῦδε ἀπέτυχε τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύει τοῦτο ἢ πρόσκαιρόν τινα σταθμὸν ἐν τῇ προοδευτικῇ κινήσει, σταθμὸν συνηθέστατον καὶ ἴσως ἀναγκαῖον ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἐθνῶν. Ἄς οἰκτείρωσι τὴν ἑαυτῶν τύχην οἱ διαβιάσαντες ἐν τῷ σταθμῷ τούτῳ, ὑπὸ σκότος νεκτερινὸν καὶ ἐν ἀδρανείᾳ καὶ ὑπνηλίᾳ καταστάσει· ἀλλ' ἂς μὴ προδικάσωσι τὸν ἀνατελοῦντα τῆς αὔριον ἥλιον. Ἐν τῇ ἠθικῇ ἀτμοσφαιρᾷ, ὅπως καὶ ἐν τῇ φυσικῇ, αἱ ἀντιθέσεις διαδέχονται ἀλλήλας, ὅταν ὀλιγώτερον περιμένη τις αὐτάς· ὑπάρχει ἐν τῷ μέλλοντι Ἑλλάς, ἥτις μὴ δυναμένη νὰ ἦνε χειροτέρα, ἔσεται πάντως ἀξιοτέρα ἑαυτῆς. Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὁ νόμος τῆς ἀνθρωπότητος ἦτο ἡ πρόοδος καὶ ὁ τῶν ἐθνῶν ἢ παρακμὴ σήμερον ἔθνο· καὶ ἀνθρωπότης σχεδὸν συνεταυτίσθησαν καὶ ὁ νόμος τῆς αἰωνίας ἀναπλάσεως κατίσχυσε τῆς ἀνάγκης τοῦ θανάτου. Καυχώμεθα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, μόνον ἐκ τῆς ἀρχαιότητος ἐξελέξατο, ἢ θεῖα πρόνοια, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ὁ θάνατος εἶνε μὲν ἀνάγκη τῶν ἀτόμων, ἀλλ' ὄχι καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ καυχώμεθα πρὸ πάντων, διότι ἡ ὑψίστη αὐτῆ ἀποστολή, ἀποπλανηθεῖσα ἐπὶ πενήκοντα ἔτη, ἐκκληρώθη ἤδη εἰς τὴν νέαν γενεάν τῆς σήμερον.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ κ. Κουλουριώτης, ἀφοῦ μετέβη εἰς Ἡπειρον διὰ νὰ ἐργασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑλληνισμού, δημοσιεύει διατριβὴν ἐν τῷ *Αἰῶρι*, παραπονούμενος ἐναντίον τοῦ προξένου μας κ. Σωμάκη, ᾧ ἐγκαρδίως συγχαίρομεν ὡς ἀποδιώξαντος τὸν μισρὸν τοῦτον Ἰησοῦτην, ὅστις πῆγε ἐκεῖ μὲ ἀλθανικὰς φυλλάδας καὶ ἀλφραβητάρια δικά του φορτωμένος νὰ πῆ τῶν Ἡπειρωτῶν ὅτι ἔχουν γλώσσα δική τους—δηλαδὴ τοῦ Κουλουριώτη—καὶ νὰ παύσουν καλούμενοι Ἑλληνες. Παραπονεῖται δὲ κατὰ τοῦ κακῶς ἀποπέψαντος αὐτὸν κ. Σωμάκη, ὡς Ἑλλῆν, οὐ αἱ ἐλευθερίαι παρεβιάσθησαν! Καὶ ὁ *Αἰῶρ* δημοσιεύει τίς μωρολογίας αὐτάς!!

Ἐρωτῶμεν ἡμεῖς τὸν κ. Κουλουριώτην:

! Εἶνε ἢ δὲν εἶνε προτεστάντος, ναι ἢ ὄχι;

! Ἐργάζεται ὡς μέλος προπαγάνδας καὶ μισθοδοτεῖται ὑπὸ αὐτῆς, ναι ἢ ὄχι;

! Πῆγε εἰς τὴν Ἡπειρον νὰ ἐνώσῃ τὸν ἑλληνισμόν ἢ νὰ τὸν διαιρέσῃ, ναι ἢ ὄχι;

! Ἀλαξοπιστήσας Ἑλλῆν δύναται νὰ ὀνομασθῇ Ἑλλῆν, ναι ἢ ὄχι;

! Οἱ ἄλλοι ἱεραπόστολοι, ὧν αὐτὸς εἶνε ἀδελφός, ἐργά-

ζονται ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἄς ἀπαντήσῃ παστρικά εἰς αὐτὰς τὰς ρητὰς ἐρωτήσεις, καὶ τῷ ὑπισχνούμεθα νὰ τοῦ ἀνοίξωμεν μόνον δι' αὐτὰ τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος μας.

Ἡ ἀξία καὶ ἰκανότης τῶν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἐνωμοταρχῶν ὁσημέραι ἐκδηλοῦνται ἐν τῇ ἐνσκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Μετὰ χαρᾶς ἀναφέρομεν τὸν ἐνωμοτάρχην Στέφανον Ἐμμανουήλ, ὅστις ἐμάθομεν ὅτι κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὸν ἐπὶ τετραετίαν λυμαινόμενον τὰς Πάτρας καὶ ἐπιφοβὸν εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν φυγόδικον Ν. Κώνσταν Παππᾶν, ὅστις ἔφερεν ἐπὶ τὴν ράχιν τέσσαρα μόνον ἐντάλματα συλλήψεως ἐπὶ ἀπαγωγῇ, δύο ἐπὶ ἀποπειραῖς ἀναιρέσεως, ἀποπειρᾷ βιαιοῦ, καὶ φόνῳ, καὶ κατηγορεῖτο καὶ δι' ἄλλας ἀκόμη ἐγκληματικὰς πράξεις, ὧν μικροτέρα ἦτο ἡ ἀένναος καὶ καθημερινὴ σχεδὸν κατὰ τῆς ἐξουσίας ἀντίστασις, καὶ ἐπιθεσις ἀκόμη ἐνίοτε κατ' αὐτῆς. Συγχαίροντες ὅθεν τὸν ἀπαλλάξαντα τὰς Πάτρας ἀπὸ τοῦ κακούργου ἐνωμοτάρχην κ. Ἐμμανουήλ, εὐχόμεθα δικαίαν ἐκτίμησιν τῆς πράξεώς του ὑπὸ τῶν ἀμοδίων, ὡς ἐξετιμήθη ὑπὸ τῆς κοινωρίας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὀφείλει νὰ συστήσῃ ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ περιέλθῃ πρῶτον ὅλα τὰ δημοτικὰ ἰδιοσυτήρητα σχολεῖα, περὶ ὧν ὥρατον ἄρθρον ἔγραψε πέρυσιν ἐν τῷ «Μὴ Χάνεσαι» ὁ κ. Ἄρ. Κουρτίδης, καὶ νὰ ἰδῇ ἢ ἐπιτροπὴ τί γίνεται ἐκεῖ μέσα, πῶς διημερεύουν τὰ παιδιὰ, πῶς διδάσκονται κτλ. Νὰ περιέλθῃ δ' ἐπίσης ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ λεγόμενα Λυκεία καὶ νὰ ἐπιβλέψῃ τοὺς ὄρους ὑφ' οὓς συντηροῦνται. Ἰδίως καθὰ ἀκούομεν οἱ ὄροι τῆς διατροφῆς ἐν τισὶ Λυκείοις ἄρρῶν τε καὶ θηλέων καθυστεροῦσι πολὺ. Ὅχι μόνον ἐπαρκῶς δὲν τρέφονται τὰ παιδιὰ,

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ στοιχειώδεις ὄροι τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς καθαριότητος δὲν ἐκτελοῦνται. Μόνον περὶ τοῦ Λυκείου Σιμοπούλου εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι οἱ γονεῖς δύνανται νὰ ὦσιν ἥσυχοι περὶ τῆς διατροφῆς τῶν τέκνων των. Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ δεόν νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὰ τοῦ Ἀρσακείου. Τὰς σκέψεις αὐτὰς ὑποβάλλομεν τῷ φιλοπροόδῳ ὑπουργῷ κ. Βουλπιώτῃ.

Ἐκ Χαλκίδος τηλεγραφοῦσιν, ὅτι κατ' ἀναφορὰν Δημάρχου Μεσσηνίων ἀρτίως ληφθεῖσαν, χθὲς ὥραν 7 μ.μ. ἐν χωρίῳ Καστέλλα, διερχομένων τινῶν πρὸ τινος αὐτοῦ παντοπώλειου, μετὰ μουσικῶν ὀργάνων ἐπυροβόλησαν κατ' αὐτῶν οἱ Χαρ. Λεόντης, Γεώρ. Ξυνοτύρας, Δημ. Σούφρας, Εὐάγγελος Σούφρας, Ἀθ. Δ. Σπανός καὶ ἄλλοι διὰ δικάνων ὀπλων καὶ ἐφόνησαν τοὺς Γ. Δ. Γυφτοδήμου, Ἰω. Νταβοῦ καὶ Γ. Ἀλεξάνδρου, πληγῶσαντες δὲ ἐπικινδύνως τὸν Χ.Ν. Σιγανόν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν Λαρίσσης ἔσπευσεν εἰς Ἀγυιὰν καὶ ἐπελήφθη ἀνακρίσεων ἐνεργῶν κατ' οἶκον ἔρυσαν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν τοῦ μουσαροῦ ἐγκλήματος ἐναντίον τόσον ἀγαθοῦ δημάρχου ὡς ἀπώλεσεν ἢ Ἀγυά.

Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βέλλις Μελέτιος Α. Τῶρος ἐτῶν 28 διασκεδάζων μετ' ἄλλων φίλων του ἐν τῷ λιμενίσκῳ Μεγάρων, ἐπυροβόλησε διὰ τοῦ ὀποίου ἔφερε πιστολίου πρὸς τὰ ἄνω· κατὰ δὲ τὸν πυροβολισμόν ἡ κἀνα διερράγη εἰς πολλὰ τεμάχια ἐξ ὧν τῷ ἐπὶ πνέχθῃ τραῦμα κατὰ τὸ μέτωπον. Ὁ τραυματισθεὶς μετηνέχθη ἐφ' ἀμάξης εἰς τὸ αὐτοῦ νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν του.

Ἐπιζωοτία εἰς τὸν δῆμον Πλαταιῶν, ἀναφανείσα τὸ

131 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 131

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τοῦ ἀριθ. 563)

πρὸς τὴν θέσιν τῶν μελλονύμφων. Θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι ὁ μαρκήσιος καὶ ἡ μαρκησία ἐκλέγοντες αὐτὰ ἐν μεγάλῳ παρισινῷ κοσμηματοπωλείῳ εἶχον λησμονήσει ἐκείνους δι' οὓς προώριζον αὐτὰ. Καὶ μολαταῦτα ὁ μαρκήσιος οὐδόλως εἶχε τὴν ματαιοφροσύνην τινῶν ἑκατομμυριούχων· δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς ἐπίδειξιν.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ Ἰωάννα δὲν ἐσκέπτετο τὰ μεγαλοπρεπῆ δῶρά της. Ὁ καλλωπισμὸς αὐτῆς συνεπληροῦτο, ἡ δὲ μαρκησία βοηθουμένη ὑπὸ τῆς Ἐρριέττις ἔθετο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της τὸ ἐξ ἀνθέων χρυσομπλέας στέμμα καὶ προσεκόλλησε τὸ κάλυμμα αὐτῆς.

Οἱ κώδωνες ἐσήμαινον. Ἐξῆλλον τῆς οἰκίας.

Ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν, ὀδηγῶν τὴν θυγατέρα του, καὶ ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν φέρων τὴν μαρκησίαν ἐπὶ τοῦ βραχιόνος ἤρχοντο τῆς πορείας.

Εἰς πύραυλος διασχίσας τὸν ἀέρα ἦν τὸ σύνθημα. Ἀμέσως ἐν τῷ χωρίῳ, πανταχόθεν καὶ ἰδίως κατὰ τὴν διάβασιν τῆς συνοδείας οἱ χωρικοὶ ἐπυροβόλησαν πρὸς ἐνδειξιν τῆς μεγάλης αὐτῶν χαρᾶς.

Τὸ πλήθος συνωθεῖτο πρὸ τοῦ δημαρχείου, ὅπου εὗρισκονταὶ εἴκοσι νεανία καὶ ἕτεροι τοσαῦται νεάνιδες λευκοενδεδυμένοι καὶ κεκοσμημένοι διὰ ταινιῶν.

Μία τῶν νεανίδων καὶ εἰς τῶν νεανιῶν ἐκράτου ἐκαστος ἀνθοδέσμη, ἦν ἐμελλον νὰ προσφέρωσι τοῖς μελλονύμφοις συγχαίροντες αὐτοῖς, κατὰ τὴν ἀρχαίαν τοῦ τόπου συνήθειαν.

Ἡ ἐνδιαφέρουσα καὶ λίαν συγχινητικὴ αὕτη τελετὴ γίνεταὶ ἀμέσως μετὰ τὸν πολιτικὸν γάμον.

Ἡ συνοδεία κατὰ τὴν διάβασιν της μέχρι τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐχαιρετήθη δι' ἐπευφημιῶν καὶ ζητωκραυγῶν.

«Ζήτω ἡ Ἰωάννα! Ζήτω ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν! Ζήτω ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν!»

— «ὦ! οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι! οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι! ἔλεγεν ὁ μαρκήσιος.

— Πάντες χαίρουσιν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ τῶν τριῶν τούτων προσώπων, τὰ ὅποια ἀγαπῶσιν, ἀπήντησεν ἡ βαρόνη.

Τὸν γάμον ἐτέλεσεν ὁ βοηθὸς ἀντικαταστάτης τοῦ Ἰακώβου Βαιγιάν.

Ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν εἶχεν ὡς μάρτυρας τὸν συνταγματάρχην αὐτοῦ καὶ τὸν πακτωτὴν, παρ' ὃ εἶχε χρηματίσει· οἱ

πρώτον εἰς τὰς ἀγέλας τῆς κοινότητος Καπαραλλία. Πέντε βόες ἐξεμέτρησαν τὸ ζῆν τὸ ὄνομα τῆς νόσου διατελεῖ εἰσέτι ἄγνωστον.

Εἰς τὴν θέσιν Χαροσακοῦλι τοῦ Μαραθῶνος ἐξεργάγη **παρκαῖα**, ἀποτεφρώσασα 500 πεῦκα!

Ἔβασα τὴν σύζυγόν μου! Μὲ τὴν προσφώνησιν αὐτὴν εἰσῆλθε χθὲς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὃ ἐκ Κέας ξυλουργὸς Κυριακόπουλος ἀναγγεῖλας ὅτι ἡ ὥραία του Ἀδριὰνα ἐδραπέτευσε τῆς οἰκίας, παραλαβούσα τιμαλφῆ, ἐνδύματα, χρήματα καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, πλὴν τοῦ συζύγου της ἐννοεῖται, ὃν ἐγκατέλειπεν ἀναζητοῦντα αὐτήν.

Ἄλλη δραπέτευσις τῆς ὑπηρετρίας τοῦ συνταγματάρχου κ. Τσακᾶκη, σιγυρισάσης καὶ αὐτῆς ἑκατὸν δραχμᾶς τοῖς μετρητοῖς καὶ πεντακοσίας εἰς εἶδη.

Πρέπει νὰ δυολογήσωμεν ὅτι ὁ κ. **Ἀνέστης Κωνσταντινίδης** συνεβάλετο πολὺ εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἑλληνικῆς Βιβλιακῆς τέχνης! Τὸ Νέον τοῦ Βιβλιοπωλείου, μετενεχθὲν ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Ἑρμοῦ, ἀριστερᾷ τῷ κατερχομένῳ, ὅπου ἄλλοτε κουρείον, δικαίως δύναται νὰ ὀνομασθῆ τὸ *χρυσῶν Βιβλιοπωλεῖον*. Ἐσωθεν καὶ ἔξωθεν ἀστράπτει ἀπὸ ποικιλίαν καὶ καλλονὴν βιβλίων, πρώτην δὲ φορὰν ἴσως Ἑλληνικὸν Βιβλιοπωλεῖον ἐδειξε τόσον πλοῦτον καὶ τόσῃ φιλοκαλίαν. Συγχαίρομεν τῷ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδῃ, διὰ τὰς ἀμερικανικὰς προόδους, ἃς ποιεῖται. Εὐχαρίστως δὲ μανθάνομεν ὅτι καὶ πλῆρες εὐρωπαϊκὸν τμήμα πρῶτος αὐτὸς νεώτατα φέρων βιβλία ἐγκαινιάζει προσεχῶς, θὰ εὐχαριστηθῶμεν δὲ περισσότερον ἂν εἰς τὴν προμήθειαν, ἣν θὰ λαμβάνη

φανῆ συγκαταβατικὸς καὶ εἰσαγάγη καὶ ἐδῶ τὸν συναγωνισμὸν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ βιβλία. ὃν μόλις εἶδομεν ἀνατειλάντα διὰ τῆς ἀποσπάσεως τοῦ κ. Μπέκ ἀπὸ τοῦ κ. Βίλπεργ.

Τὸ νέον φυλλάδιον τοῦ Ἀττικοῦ Μουσείου, πάντοτε φιλοκάλως ἐκτυπούμενον, πάντοτε ὠραῖον, πάντοτε μετ' ἐπιμελείας ἐκδιδομένον, ἔχει ἐπὶ προμετωπίδος τὴν εἰκόνα τοῦ αἰοιδίμου Γεωργίου Ἰακωβάτου, καλῶς ἐπεξεργασμένη πλὴν τῆς ρινὸς ἣν κακοθῆως ὁ ξυλογράφος ἐτίμωσεν, ἐνῶ τόσῃν ἐπιτυχίαν ἐδῶκεν εἰς ὅλον το παραστατικόν, καὶ προτεινόμεν νὰ γραφῆ ἐκ νέου ἡ εἰκὼν, ἀφοῦ τόσον ἐπέτυχε τὸ πρῶτον πείραμα. Ὅλοι πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου πρωτοτύπου ρήτορος, ὅχι μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ αἰθούσαις ἡμῶν. Πότε δὲ θὰ ἴδωμεν προτομὰς τῶν μεγάλων πολιτικῶν μας ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ;

Ἀπῆλθε χθὲς εἰς Λαρίσαν ὁ κ. Δημ. Γερολάζος, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας, ὡς τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ Διδασκαλείου. Γινώσκομεν τὴν φιλοπονίαν, τὴν πολυπειρίαν καὶ τὴν ἐμβρίθειαν τοῦ κ. Γερολάζου καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦμεν τὸν διορισμὸν του ὡς ἀνυσιμώτατον εἰς τὸ ἤδη συμπληρούμενον ἐν Λαρίσῃ Διδασκαλεῖον.

Ἄν καὶ ὀλίγον ἀργᾷ, ἀλλ' ἐλύθη τέλος καὶ τὸ τόσον περιπλοκὸν ζήτημα εὐρέσεως καταλλήλου διευθυντοῦ τῶν ἐν Φιλιππουπόλει Ζαριφειῶν Διδασκαλείων ὡς τοιοῦτος διορισθῆ ὁ κ. Τσοῦλλκας, τέως Γυμνασιάρχης Βιτωλίων. Ὁ διορισμὸς οὗτος φαίνεται ἡμῖν ἐπιτυχῆς, διότι ὁ κ. Τσοῦλλκας, ὡς ἀσχοληθεὶς ἐν Γερμανίᾳ περὶ τὰ παιδαγωγικὰ, καὶ ὡς κτησάμενος καὶ πείραν ἐν Βιτωλίῳ ἰκανὴν, θὰ δυνήθῃ νὰ χειραγωγῆσῃ ἐκεῖνην τὴν ὑπὸ τὴν Αἶμον ἑλληνικὴν ἐκπαιδευτικὴν μηχανὴν, ἐκ τῆς ὁποίας ἡμεῖς πολλὰ ἐλπίζομεν. Ὁ κ. Τσοῦλλκας ἀπέρχεται εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν αὐρίον. Ἄς ἔχῃ θάρρος καὶ ὑπομονὴν, ἃς μὴ λησμονῆ μὴδ' ἐπὶ

μάρτυρες τῆς Ἰωάννης ἦσαν ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ καὶ ὁ ἰατρός Λέγεन्द्रος.

Ἐκτὸς τοῦ συνταγματάρχου ὑπῆρχον πρὸς τούτους ἐκεῖ παρόντες εἰς τοὺς γάμους τοῦ λοχαγοῦ, ὁ ἱλαρχὸς του καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ φίλοι του.

Κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ δημαρχείου αἱ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῶν μελλονύμφων συνανεμιγνύοντο μὲ τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ τὰ πυροτεχνήματα. Ἐπειτα σιωπῆς ἐπελθούσης ἐνεχειρίσθησαν αἱ ἀνθοδέσμαι, μεθ' ὃ διηυθύνθησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Εἰς τὴν χώραν τῶν Βοσγίων δὲν συγχαίρουσι τοὺς νεόνυμφους σφιγγόντες τὴν χεῖρά των, ὅπως ἐν Παρισίοις, μετὰ τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν, ἀλλὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νέμφης, ἣτις εἶνε ἀνοικτὴ ἐπὶ μίαν ὥραν εἰς πάντας τοὺς προσερχομένους.

Ἡ Ἰωάννα ἔτεινε τὴν χεῖρα εἰς πάντας τοὺς προσελθόντας, οἵτινες ἦσαν πολυάριθμοι, καὶ μετὰ μειδιάματος ἀντήλλαξε μεθ' ἑκάστου αὐτῶν λόγους τινας φιλόφρονας. Τέλος οἱ νεόνυμφοι μείναντες ἐλεύθεροι ἔσπευσαν εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν, ὅπου ἀνέμενον αὐτοὺς οἱ προσκεκλημένοι.

Ἐπὶ τῆς ταπητοσκεποῦς τραπέζης εἶχον τεθῆ τὰ δῶρα τὰ δοθέντα εἰς τὴν νεόνυμφον. Ἡ Ἰωάννα μετὰ συγκινήσεως, τὴν ὁποίαν μόλις ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ, πύχαρίστησε τὴν βράχνην ἀσεμαίξ καὶ τὴν Ἑρριέττην, αἵτινες ἐνυγκάλισθησαν αὐτήν.

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς μεγαλοπρεπὲς περιλαίμιον ἐξ ἀδαμάντων ἀξιοσημειώτου ὄγκου καὶ διὰ τῆς ἄλλης ὄρμον ἀδαμάντινον.

Ἰδοὺ τὸ δῶρον σας, κυρία μαρκησία, καὶ τὸ ἰδικόν σας, κύριε μαρκήσιε, εἶπεν ἄγνωα τὴν ἀξίαν τῶν θαυμασίων τούτων κοσμημάτων, ἀλλ' εἶνε πολὺ ὠραῖα, πολὺ ὠραῖα δι' ἡμᾶς οἵτινες εἴμεθα πένητες, προσέθηκε στραφεῖσα πρὸς τὸν σύζυγόν της. Νομίζω ὅτι δὲν θὰ τολμήσω νὰ φέρω ποτὲ αὐτὰ.

Πάντες ἐπλησίασαν ὅπως θαυμάσωσι τὰ λαμπρὰ ταῦτα κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ὁ συνταγματάρχης ἐξετίμησε τὸ ὀλιγώτερον εἰς 400 χιλιάδας φράγκα.

Ἀγαπητῆ μου Ἰωάννα, ἀπήντησεν ἡ μαρκησία, ἐσκέφθημεν ἀπεναντίας ὁ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ ὅτι πρέπει νὰ φέρετε τὰ κοσμήματα ταῦτα ὡς ἀνάμνησιν προσερχομένην ἐξ ἡμῶν. Ἐξελέξαμεν ταῦτα εὐρίσκοντες ὅτι μόλις σᾶς εἶνε ἀντάξια.

Καὶ θὰ φέρετε ταῦτα, Ἰωάννα, ἐπειδὴ καὶ δικαιοῦσθε, εἶπεν ὁ μαρκήσιος.

Ὁ Λανδρὺ εἰσελθὼν ἔθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ ἐξ ἐβένου κιβώτιον.

Γενικὴ κίνησις ἐκπλήξεως.

Ἡ Ἰωάννα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ κραυγὴν:

— Τί κόμη!

— Ὅχι, Ἰωάννα, ἀπάντησεν ὁ μαρκήσιος μειδιάων τοῦτο

στιγμήν τὸν μέγαν προορισμὸν τῶν Ζαριφείων Διδασκαλείων καὶ θα ἐπιτύχη.

— Δικασθεντες σήμερον ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου οἱ ἀλλήλους ἐγκαλοῦντες κκ. Κουμπάρης καὶ Βερβέρης, Συντάκτης τοῦ Παληανθρώπου, κατεδικάσθησαν ὁ μὲν πρῶτος κκτ' ἀντιωλίαν εἰς τριήμερον κράτησιν, ἐρήμην δὲ ὁ δευτερος εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν.

— Δὲν σὰς ὠμιλοῦμεν περὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου Ναυπλίου, τοῦ κ. Τσόγγα, ὅστις, ἅμα μεταβάς αὐτοῦ ἀνεζωογόνησε καὶ ἀνερρῦθμισε τὸ ταχυδρομεῖον; **Eh bene**, ὡς λέγουν καὶ οἱ Ἴταλοι, ὑπάρχει βουλευτὴς Ναυπλίου ὅστις ζητεῖ τὴν παῦσιν του' διατί; Διότι ἐργάζεται, δὲν ἀνεύει, καὶ δὲν καταχρᾶται. Ἀλλ' ἐνοοῦμεν νὰ ἀρωμεν ὅλην ἡμῶν τὴν ὑπόληψιν ἀπὸ τοῦ κ. Μανσόλα, ἂν τυχόν ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἀχρεῖαν ἀπαίτησιν τοῦ ἐν λόγῳ βουλευτοῦ.

ΣΤΑΦΙΣ

Ἴδου κατάστασις ἀκριβῆς τοῦ ἐκ τῆς ἐσοδείας τοῦ ἔτους 1883 ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου, εἰς λίτσαι.

Κατ' ἐπαρχίας. Πατρῶν, 3.887,587. Κορινθίας, 1,050,684. Αἰγιαλείας, 6,505,854. Μεσολογγίου, 58,763. Ἠλείας, 707,275. Τριφυλίας, 5,600,684. Μεσσηνιαίας, 2,303,792. Πυλίας, 3,122,328. Ναυπλίας καὶ Ἄργου, 25,623. Κεφαλληνίας, 540,542.

Κατὰ λιμένας ἐξαγωγή. Πατρῶν, 10,453,271. Αἰγίου, 6,651,645. Καλαμῶν, 2,240,229. Ζακύνθου, 3,853,138. Ἀργουστολίου, 522,542. Κατακόλου, 35,860. Ναυπλίας, 22,447. Σάμης, 18,000.

Τὸ ὅλον τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου κατὰ μῆνα Αὐγούστου: **23,803,132.**

*

δὲν εἶνε δῶρον, εἶνε κτῆμά σας, τὸ ὅποιον μέλλω νὰ σὰς ἐγχειρίσω.

— Κτῆμά μου;

Ὁ μαρκήσιος ἐξηκολούθησε διὰ φωνῆς βραδείας καὶ σοβαρᾶς:

— Τὸ μυστικὸν τῆς γεννήσεως ἀπεκαλύφθη, Ἰωάννα, καὶ γνωρίζετε τώρα τὸ φρικτὸν τέλος τοῦ Καρόλου Σεβρῦ, πατρός σας, καὶ τῆς Ζελιμάς, μητρός σας. Οἱ γονεῖς σας, Ἰωάννα, δὲν ἀπέθανον πένητες; εἶχον συναθροίσαι ἐν Βαταυτῆ κατ' ἀρχάς καὶ ἐν Βεγγάλῃ μετὰ ταῦτα μικρὰν περιουσίαν. Ὁ Κάρολος Σεβρῦ ἐπανῆλθεν εἰς Γαλλίαν ἔχων 500 χιλιάδας φράγκων.

Ἀπὸ ἐκπλήξεως μετέβαινον εἰς ἐκπληξιν.

Ὁ μαρκήσιος ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ κόλπου ἀργυρὰν κλεῖδα ἤνοιξε τὸ κιβώτιον.

— Ὁ Κάρολος Σεβρῦ, ἐξηκολούθησεν, εἶχε φίλον ἐν Λονδίῳ τραπεζίτην τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ πατήρ σας κατέθεσε τὸ κεφάλαιόν του. Ὁ τραπεζίτης οὗτος, τίμιος ἀνὴρ, δὲν ἐφύλαξε μόνον τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὸν κεφάλαιον ἵνα ἐγχειρίσῃ ἡμέραν τινα εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἀλλὰ καὶ ἐχρησιμοποίησεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐμπορικὰς του ἐπιχειρήσεις ὥστε, Ἰωάννα, εἰς τὸ κιβώτιον τοῦτο ὑπάρχουσι τρία ἑκατομμύρια καὶ διακόσαι χιλιάδες φράγκων εἰς τίτλους τῆς γαλλικῆς ἀνάγκης.

Ἀπὸ τὰς Πάτρας τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον **Ricqua** παραλαβὸν βαρέλια 3025 σταφιδοκαρποῦ ἐκ λιτρῶν 849,461 ἀποπλέει διὰ Ζακύνθου εἰς Ἀμερικὴν.

Ἐσαύτως ἀτμόπλοιον ἀγγλικὸν **Olympus** παραλαβὸν βαρέλια 3419 καὶ κιβώτια 16476 σταφιδοκαρποῦ ἐκ λιτρῶν 2,361,493 ἀποπλέει εἰς Λονδίνον.

Ἐσαύτως ἀτμόπλοιον ἀγγλικὸν **Cherburg** παραλαβὸν βαρέλια 1185 κιβώτια 9520 καὶ σάκκους 993 σταφιδοκαρποῦ ἐκ λιτρῶν 1,148,531 ἀποπλέει διὰ Μελίτης εἰς Ἀμερικὴν.

Συκα

Ἐξήχθησαν ἐκ Καλαμῶν, παρῳθέντα ἐν Μεσσηνίᾳ, καθ' ὅλον τὸν μῆνα Αὐγούστου **18,872** καντάρια.

Η ΓΑΛΛΙΑ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΪΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΙ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ:

Β'

Οἱ Οὐνῆται

Ἡ Ρώμη συγχωρεῖ εἰς τοὺς Οὐνίτας τὸ πάλαι σύμβολον τῆς πίστεως, προσέτι τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ τελετουργικὸν, ὅπως εἶχον αὐτοὶ καὶ προτοῦ. Ἀδιάφορον δὲ θεωροῦσα καὶ αὐτὴν τὴν ἀκριβείαν τῆς πίστεως πρὸς σωτηρίαν, ἀρκεῖται ν' ἀποσπάσῃ τοὺς ὀρθοδόξους ἐκ τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ νὰ ὑπαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πάπα, ἔστω καὶ ἰδανικὴν τινα οὖσαν τὸ κατ' ἀρχάς. Ἐπὶ τούτῳ δὲ μηχανᾶται τὰ πάντα, καὶ ἐθνικὰς ἀντιζηλίας ἐξεγείρει καὶ τὴν ἡκιστα φιλαρχικὴν τῶν Ἐκκλησιῶν προσπάθει νὰ παραστήσῃ ὡς ἐπιζητοῦσαν

Ἴδου ἡ περιουσία τὴν ὁποίαν φέρετε ὡς προῖκα εἰς τὸν συζυγὸν σας.

— Ἄ! Ἰάκωβε, Ἰάκωβε! ἀνέκραξεν ἡ Ἰωάννα.

Καὶ πάλλουσα ἐκ συγκινήσεως ἔνδακρος ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ συζύγου της.

.....

.....

Ὁκτώ μῆνες παρήλθον.

Ἐπανεῦρισκομεν τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἐν Βωκὸν ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς Δεσποινίδος Δεσιμαῖζ μετὰ τοῦ κόμητος Ἰωάννου Σαμαράνδ.

Ἐν Βωκὸν ὡς καὶ ἐν Μαρεῖλ μεγάλη ἐορτὴ διὰ τὸν τόπον ἦτο ἡ τέλεσις τῶν γάμων τούτων.

Ὁ αὐτὸς ἐνούσιασμός, αἱ αὐταὶ εὐθυμοὶ φωναὶ ἀκούονται. Ἡ βαρόνη καὶ ἡ θυγάτηρ της, ἀγαπώμεναι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, περιστοιχίζονται ὑπὸ πλήθους συγκεκινημένου. Πτωχοὶ καὶ πλούσιοι πάντες ἐκδηλοῦσι τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν εἰλικρινὴν αὐτῶν ἀγάπην.

Οἱ προσκεκλημένοι ἦσαν πολυάριθμοι. Οὐδέποτε ἐν τῷ πύργῳ ὑπῆρξε καὶ ὅτε μάλιστα ἔζων ὁ κόμης καὶ ἡ κόμισσα τοιαύτη ὑποδοχὴ, τασούτω λαμπρὰ συναθροίσεις προσώπων σημαντικῶν.

Ὁ βαρόνος Ραοὺλ Δεσιμαῖζ εἶχεν ἔλθει ἐξ Ἀφρικῆς, ὅπως παραστῇ εἰς ταῦς γάμους τῆς ἀδελφῆς τοῦ.